

frit kan forlange en faderskabssag, hvor det har fået en far, genoptaget. Udvalget har i den forbindelse lagt vægt på, at sådanne anmodninger om genoptagelse ikke ses at være forekommet i praksis, og at en retstilstand, hvorefter et barn frit kan »kassere« en far, som det har haft i 18 år, ikke kan anses for ønskelig.

Kompetencen til at træffe afgørelse om genoptagelse foreslås af udvalget henlagt til statsamtet, også i tilfælde, hvor sagen oprindeligt er afsluttet i retten. Efter udvalgets forslag skal en sag, der genoptages, endvidere i alle tilfælde behandles efter de almindelige regler, dvs. i første omgang til statsamtet.

Endelig foreslås det, at en mand, der tidligere har været inddraget i sagen uden at blive barnets far, ikke mod sin vilje kan inddrages på ny, medmindre han under den første sag har afgivet falsk forklaring for retten om forhold af betydning for sagen, eller der med hans viden er sket identitetsforveksling, ombytning af genetisk materiale eller anden tilsvarende fejl.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 60 ff.

2.12.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan i det hele tilslutte sig Børnelovsudvalgets overvejelser og forslag.

Justitsministeriet er således enig i, at også genoptagelsesreglerne bør være ens i sager om ægtebørn og sager om børn uden for ægteskab.

Endvidere kan Justitsministeriet tilslutte sig de overvejelser vedrørende genoptagelsesgrunde, som udvalget har anført. Justitsministeriet er herunder enig i, at den tidsfrist, inden for hvilken der frit kan rejses faderskabssag, bør indsnævres fra de gældende tre år til seks måneder. Herved skabes de bedste forudsætninger for varig stabilitet om barnet. Justitsministeriet er endvidere enig i, at den ulovbestemte anerkendelseslære bør lovfæstes, og at den bør gælde både for børn født i og uden for ægteskab.

Bestemmelserne i lovforslagets §§ 21-25 er affattet i overensstemmelse hermed. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Justitsministeriet har særligt overvejet, om kompetencen til at træffe afgørelse om genoptagelse i alle tilfælde - dvs. også, hvor den oprindelige faderskabssag er afgjort i retten - som foreslået af udvalget bør tilkomme statsamtet. Det kan således - som Den Danske Dommerforening har anført i et høringssvar over betænkningen - gøres gældende, at genoptagelsessager er vanskelige og betydningsfulde, da det er her, hensynet til at finde den genetiske far skal afbalanceres over for bl.a. hensynet til stabilitet om barnets forhold,

og at genoptagelsesspørgsmål derfor i tilfælde af uenighed mellem parterne skal afgøres af retten.

Efter Justitsministeriets opfattelse taler væsentlige praktiske hensyn for den ordning, som udvalget har foreslået. Hertil kommer, at det i ordningen netop ligger, at statsamtet skal indbringe spørgsmålet om genoptagelse for retten, hvis en af parterne inden fire uger efter statsamtets afgørelse anmoder om det. På den baggrund er bestemmelsen udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Indbringes genoptagelsessagen for retten, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at retten alene skal tage stilling til spørgsmålet om genoptagelse. Skal genoptagelse herefter ske, skal den nye faderskabssag behandles efter lovforslagets almindelige regler, dvs. i første omgang af statsamtet.

Om inddragelse af barnets synspunkter i genoptagelsessagen henvises til bemærkningerne til § 25.

2.13. Beregning af konceptionsperioden og gennemførelse af retsgenetiske undersøgelser i faderskabssager

Den periode, hvor moderen er blevet gravid (konceptionsperioden), fastsættes i dag ved indhentelse af en såkaldt avlingstidsattest fra den stedlige embedslæge. Eventuelt kan spørgsmålet forelægges for Retslægerådet. I København indhentes attesten umiddelbart fra Retslægerådet.

De nærmere regler herom er fastsat i Justitsministeriets cirkulære nr. 124 af 30. august 1928.

Den nævnte attest bygger på den statistiske erfaring, at svangerskabstiden for et normalt udviklet barn med en fødselsvægt på 3.500 gram og en længde på 52 cm gennemsnitligt er 270 dage. Det sandsynligste tidspunkt for, hvornår moderen er blevet gravid, findes herefter ved at regne 270 dage tilbage fra fødslen.

Den periode, hvor moderen må antages at være blevet gravid, beregnes herefter ved at lægge en måned til på hver side af det nævnte tidspunkt, dvs. i alt ca. 60 dage. Efter lægevidenskabelig erfaring er sandsynligheden for, at graviditeten er indtrådt i den periode, der herefter fremkommer, mere end 99 %.

Børnelovsudvalget har peget på, at det i dag ved scanning af fosteret omkring tredje graviditetsmåned er muligt at angive konceptionsperioden til et væsentligt kortere interval. Efter udvalgets opfattelse vil en forkortning af den mulige konceptionsperiode betragteligt kunne forenkle behandlingen af faderskabssager, hvor der foreligger mere end én faderskabsmulighed.

Udvalget har derfor fundet, at det nærmere bør undersøges, hvilken bevismæssig vægt der kan tillægges